

2512). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, From, Ninn-Hansen, Aage Fogh, Vivike og Birthe Wetlesen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (K. Axel Nielsen, Dupont [formand], Lund Jensen, Waldemar Laursen, Poul Nilsson, Astrid Skjoldbo, Wingsøe, Rosing, Aage Fogh, From, Vagn Bro, Damsgaard, Helga Pedersen, Ninn-Hansen, Asger Jensen, Gertie Wandel og Vivike). Betænkning (B. sp. 435) afgivet $\frac{6}{3}$. 2. beh. $\frac{14}{3}$ (F. sp. 4240). 3. beh. $\frac{21}{3}$ (F. sp. 4479). *Loven stadfæstet 27. marts 1963.* (Lovt. nr. 105).

Ved den her omhandlede lov om ændringer i kriminallov for Grønland nr. 55 af 5. marts 1954 fyldestgøres det i kriminalloven stillede krav om, at loven skulle optages til revision i folketingsåret 1959-60. Revisionsforslaget skulle være ledsaget af en på regelmæssige undersøgelser grundet beretning om, hvorledes loven havde virket i den forløbne periode. Da en sådan beretning ikke kunne færdiggøres inden slutningen af folketingsåret 1959-60, og revisionsforslaget derfor ikke kunne fremsættes som forudsat i loven, blev lovens revisionsbestemmelse ved lov nr. 67 af 24. februar 1960 ændret således, at fremsættelsen af revisionsforslaget skulle finde sted senest i folketingsåret 1962-63.

De i revisionsbestemmelsen nævnte undersøgelser er foretaget af Udvalget for Samfundsforskning i Grønland, som på grundlag af i Grønland indsamlet og senere bearbejdet materiale har udarbejdet en rapport i 2 bind om kriminalloven og de vestgrønlandske samfund.

Det fremgår af rapportens bind I, at kriminalloven i det store og hele må antages at have opfyldt sine vigtigste formål, nemlig at give myndighederne retningslinjer for retshåndhævelsen og at skabe retlig ligestilling mellem grønlandere og danske i Grønland. Derimod har udviklingen medført, at der i praksis har vist sig stadig stigende vanskeligheder ved at gennemføre de mere indgribende af lovens foranstaltninger, således at myndighederne har været nødsaget til at anvende bøder i et omfang, der ikke har været stemmende med lovens principper om specialprævention og resocialisering.

Som det påpeges i rapporten, har Grønlands udvikling henimod et mere industrialiseret samfund i et vist omfang ændret de forudsætninger, kriminalloven byggede på, idet lovens individualiserende foranstaltningssystem var tænkt at skulle virke i små, forholdsvis isolerede samfund, hvor retsmyndighederne var i nær kontakt med den lokale befolkning. På denne baggrund har Udvalget for Samfundsforskning overvejet, om det vil være rigtigt at indføre danske strafferetlige regler i Grønland, navnlig ud fra ønsket om størst mulig retsened mellem Grønland og det øvrige Danmark. Udvalget påpeger imidlertid, at det vil indebære betydelige økonomiske og praktiske vanskeligheder at indføre de i straffeloven hjemlede former